

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKSLO IR STUDIJŲ ĮSTATYMO NR. IX-242 8,
72 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XVP-155 IR LIETUVOS
RESPUBLIKOS DARBO KODEKSO 57 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO
PROJEKTO NR. XVP-156**

2025 m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsniu ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo 2025 m. balandžio 8 d. vakarinio posėdžio metu priimtą sprendimą (protokolas Nr. SPP-31), Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Pritarti Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo Nr. IX-242 8, 72 straipsnių pakeitimo įstatymo projekte Nr. XVP-155 (toliau – Mokslo ir studijų įstatymo pakeitimo projektas) ir Lietuvos Respublikos darbo kodekso 57 straipsnio pakeitimo įstatymo projekte Nr. XVP-156 (toliau – Darbo kodekso pakeitimo projektas) (toliau kartu – Įstatymų projektai) nurodytiems siekiams – užtikrinti aiškų ir teisingą darbo santykių reglamentavimą akademinėje bendruomenėje, siekti Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo ir Lietuvos Respublikos darbo kodekso dermės ir teisinio aiškumo, užkirsti kelią darbuotojų diskriminacijai, pagerinti dėstytojų ir mokslo darbuotojų socialines garantijas ir darbo stabilumą, užtikrinti kolektyvinės sutarties laikymąsi, tačiau nepritarti Mokslo ir studijų įstatymo pakeitimo projektu siūlomoms teisinio reguliavimo priemonėms, Darbo kodekso pakeitimo projektui ir pasiūlyti Lietuvos Respublikos Seimui tobulinti numatomo teisinio reguliavimo priemones dėl šių priežasčių:

1. Vadovaujantis Darbo kodekso 181 straipsnio 2 dalimi, socialinėje partnerystėje šakos ar nacionaliniu lygmeniu darbdaviams – iš valstybės, savivaldybių ir valstybės socialinių fondų biudžetų bei kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų išlaikomoms įstaigoms, organizacijoms, taip pat įmonėms, įstaigoms ir organizacijoms, kurių savininko teises ir pareigas įgyvendina valstybė ar savivaldybė, – atstovauja Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. Pagal Darbo kodekso 197 straipsnio 1 dalį, kolektyvinės sutartys taikomos darbuotojams – jas sudariusių profesinių sąjungų nariams. Darbdaviai, kuriems, pagal Darbo kodekso 197 straipsnio 3 dalį, taikoma šakos kolektyvinė sutartis, privalo užtikrinti, kad šakos kolektyvinės sutarties nuostatos būtų taikomos šią sutartį pasirašiusių profesinių sąjungų organizacijų nariams. Pagal Darbo kodekso 3 straipsnio 2 dalį, jeigu yra šio kodekso ir kitų įstatymų prieštaravimų, taikomos šio kodekso normos, išskyrus atvejus, kai šis kodeksas pirmenybę suteikia kitų įstatymų normoms. Darbo kodeksas nesuteikia pirmenybės kituose įstatymuose nustatyti šakos kolektyvinių sutarčių taikymo apimties. Atsižvelgiant į minėtas

Darbo kodekso nuostatas, pareigos įtvirtinimas laikytis Lietuvos švietimo ir mokslo šakos kolektyvinės sutarties aukštosioms mokykloms, kurioms Vyriausybė neatstovauja arba atstovauja, bet aukštojoje mokykloje nėra profesinių sąjungų organizacijų, pasirašiusių šią sutartį, narių, prieštaras minėtoms Darbo kodekso nuostatomis. Įstatymų projektų nurodytą siekį – užtikrinti kolektyvinės sutarties laikymąsi – galima pasiekti esant dabartiniam teisiniam reglamentavimui. Vadovaujantis Darbo kodekso 201 straipsnio 1 dalimi, kolektyvinės sutarties vykdymą kontroliuoja kolektyvinės sutarties šalys arba jų tam įgalioti atstovai. Atsiskaitymo tvarka, būdai ir terminai nustatomi kolektyvinėje sutartyje. Pagal Darbo kodekso 202 straipsnį, ginčai dėl kolektyvinės sutarties vykdymo ar netinkamo jos vykdymo, įskaitant taikymą ar netinkamą taikymą į jų galiojimo sritį patenkantiems darbuotojams ir darbdaviams, sprendžiami darbo ginčų dėl teisės nustatyta tvarka. Atsižvelgiant į tai, siūloma Mokslo ir studijų įstatymo 8 straipsnio 3 dalies nepildyti nauju 7 punktu.

2. Mokslo ir studijų įstatymo pakeitimo projekto 2 straipsnio 1 dalimi siūloma pakeisti Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 4 dalį ir nustatyti, kad jeigu šioje dalyje nurodytas pareigas einančio asmens veikla įvertinama neigiamai, jis atleidžiamas Darbo kodekse nustatyta tvarka (kartu atsisakant Mokslo ir studijų įstatyme nustatytos atleidimo tvarkos). Taip pat siūloma, kad neatestuotas darbuotojas bus atleidžiamas iš darbo Darbo kodekso 57 straipsnyje nustatyta tvarka.

Vadovaujantis Darbo kodekso 1 straipsnio 1 ir 2 dalimis, šis kodeksas reglamentuoja individualiuosius darbo santykius, kurie atsiranda sudarius darbo sutartį šio kodekso nustatyta tvarka, taip pat reglamentuoja visuomeninius santykius, kurie susiję su individualiaisiais darbo santykiais (santykiai iki darbo sutarties sudarymo ir po jos nutraukimo, kolektyviniai darbo santykiai, nagrinėjant ginčus tarp darbo santykių dalyvių atsirandantys santykiai, su įstatymo laikymusi ir priežiūra susiję santykiai ir kiti). Darbo kodeksas nustato bendrąsias darbo santykių reguliavimo taisykles, kurios taikomos visiems darbuotojams, nepriklausomai nuo jų profesijos ar pareigų. Vadovaujantis Mokslo ir studijų įstatymo 1 straipsnio 1 punktu, mokslo ir studijų valstybinį reguliavimą nustato Mokslo ir studijų įstatymas. Pagal šio įstatymo 1 straipsnio 6 punktą, šis įstatymas taip pat nustato mokslo ir studijų institucijų dėstytojų ir mokslo darbuotojų teises ir pareigas. Specifiniai reikalavimai, susiję su dėstytojų ir mokslo darbuotojų priėmimu į pareigas ir atleidimu iš jų ar kitais specifiniais dėstytojų ir mokslo darbuotojų darbo santykių aspektais, nustatomi Mokslo ir studijų įstatyme. Darbo kodekse nustatomi konkrečių profesijų darbuotojų specialieji darbo sutarties nutraukimo pagrindai (kai dėstytojo ar mokslo darbuotojo veikla yra įvertinta neigiamai pagal Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 4 dalį) ir, nesant tinkamo darbo sutarties nutraukimo pagrindo, nepritaikoma Darbo kodekse nustatyta atleidimo tvarka, todėl siūlome Darbo kodekso 57 straipsnio 1 dalies nepildyti nauju 6 punktu.

Kartu su Mokslo ir studijų įstatymo pakeitimo projektu teikiamame Darbo kodekso pakeitimo projekte numatytas atleidimo pagrindas tik tuo atveju, kai dėstytojo ar mokslo darbuotojo veikla

įvertinama neigiamai. Tuo tarpu Mokslo ir studijų įstatymo pakeitimo projekto 2 straipsnio 3 dalimi keičiamo Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 7 dalyje numatytas atleidimo pagrindas dėl neatestuoto darbuotojo atleidimo Darbo kodekso 57 straipsnyje iš viso nėra numatytas, todėl nėra pagrindo šioje dalyje nustatyti, kad neatestuotas darbuotojas atleidžiamas iš darbo Darbo kodekso 57 straipsnyje nustatyta tvarka.

Darbo kodekso 57 straipsnis apibrėžia darbo sutarties nutraukimo pagrindus ir tvarką nesant darbuotojo kaltės, kai darbdavys savo iniciatyva turi teisę nutraukti darbo sutartį dėl šio straipsnio 1 dalyje išvardytų tam tikrų priežasčių, ir yra taikomas bendrai visiems darbuotojams, neišskiriant tam tikrų profesijų darbuotojų grupių. Darbo kodekso 53 straipsnio 7 punkte yra nustatyta, kad darbo sutartis, be kitų Darbo kodekse nurodytų pagrindų, gali pasibaigti ir kituose įstatymuose nustatytais pagrindais. Darbo kodekso pakeitimo projektu siūlomas teisinis reguliavimas, numatantis specialų darbo sutarties nutraukimo pagrindą darbdavio iniciatyva be darbuotojo kaltės, taikomą tik dėstytojams ir mokslo darbuotojams, nepatenka į Darbo kodekso reguliavimo sritį. Darbo kodekso pakeitimo projektu siūlomas teisinis reguliavimas nepagrįstai išskirs darbuotojų grupes, t. y. dėstytojus ir mokslo darbuotojus.

Pagal šiuo metu galiojančio Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 4 dalį, su asmeniu, mokslo ir studijų institucijoje laimėjusiu konkursą dėstytojo ar mokslo darbuotojo pareigoms eiti, sudaroma terminuota darbo sutartis 5 metų laikotarpiui ir mokslo ir studijų institucijos nustatyta tvarka tam pačiam laikotarpiui patvirtinamas su mokslo ir studijų institucijos veiklos planais ir prioritetais suderintas jo veiklos planas. Jeigu šioje dalyje nurodytas pareigas einančio asmens veikla įvertinama neigiamai, jis atleidžiamas. Jeigu darbuotojo veikla įvertinama teigiamai, su šiuo dėstytoju ar mokslo darbuotoju tęsiami darbo santykiai sudarius neterminuotą darbo sutartį toms pačioms pareigoms eiti. Siekiant užtikrinti dėstytojų ir mokslo darbuotojų darbo santykių stabilumą, lygiateisiškumą, teisėtų lūkesčių apsaugą, siūloma su asmeniu, laimėjusiu konkursą dėstytojo ar mokslo darbuotojo pareigoms eiti, sudaryti neterminuotą darbo sutartį. Tokiam darbuotojui taikoma Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 7 dalis, pagal kurią neterminuotos darbo sutarties laikotarpiu dėstytojo ar mokslo darbuotojo pareigas einantis asmuo atestuojamas kas 5 metai arba jam gali būti rengiama neeilinė atestacija mokslo ir studijų institucijos nustatyta tvarka. Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus ir siekiant teisinio aiškumo, siūloma pakeisti Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Su asmeniu, mokslo ir studijų institucijoje laimėjusiu konkursą dėstytojo ar mokslo darbuotojo pareigoms eiti, sudaroma neterminuota darbo sutartis ir mokslo ir studijų institucijos nustatyta tvarka gali būti patvirtinamas su mokslo ir studijų institucijos veiklos planais ir prioritetais suderintas jo veiklos planas ne ilgesniam nei 5 metų laikotarpiui. Darbuotojo vertinimas už jo veiklos plano įgyvendinimą per šį laikotarpį atliekamas mokslo ir studijų institucijos nustatyta. Laikotarpis,

kuriuo asmeniui mokslo ir studijų institucija buvo suteikusi nėštumo ir gimdymo, tėvystės atostogas ar atostogas vaikui prižiūrėti, taip pat ligos laikotarpis, trunkantis ilgiau kaip 3 mėnesius, į veiklos plano įgyvendinimo vertinimo laikotarpį neįtraukiamas. Šioje dalyje nurodytas pareigas einančių asmenų vertinimo už jo veiklos plano įgyvendinimą reikalavimus nustato mokslo ir studijų institucija. Šie reikalavimai turi būti ne žemesni kaip konkurso dėstytojo ar mokslo darbuotojo pareigoms eiti reikalavimai ir apimti veiklos plano vykdymo įvertinimą. Jeigu šioje dalyje nurodytas pareigas einančio asmens veikla įvertinama neigiamai, jis atleidžiamas. Darbuotojas, kurio veikla įvertinama neigiamai, apie atleidimą iš darbo turi būti įspėtas ne vėliau kaip prieš dešimt darbo dienų. Atleidžiamam darbuotojui išmokama vieno mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio išmoka.“

3. Mokslo ir studijų įstatymo pakeitimo projekto 2 straipsnio 2 dalimi siūloma Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 5 dalį pripažinti netekusia galios. Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 5 dalies nuostata dėl pensinio amžiaus ribos, iki kurios mokslo darbuotojai ir dėstytojai gali dirbti mokslo ir studijų institucijose, nustatymo siekiama konstituciškai svarbaus tikslo – užtikrinti aukštojo mokslo kokybę laiduojant nuoseklią ir optimalią mokslo darbuotojų ir dėstytojų kaitą, kad dirbti aukštosiose mokyklose būtų skatinami jaunesnio amžiaus aukštos kvalifikacijos mokslo darbuotojai ir dėstytojai. Aukštojo mokslo kokybė yra siejama su mokslinės ir pedagoginės veiklos dinamikos, mokslo darbuotojų ir dėstytojų kartų kaitos poreikiu.

Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2021 m. vasario 12 d. nutarime Nr. KT29-N1/2021 konstatuojama, kad Lietuvos Respublikos Konstitucijos 40 straipsnio 3 dalyje laiduojama aukštųjų mokyklų autonomija suponuoja *inter alia* šių mokyklų teisę vykdyti tokią mokslininkų ir dėstytojų užimtumo politiką, pagal kurią, atsižvelgiant į susiklosčiusias aukštosios mokyklos ir akademinės bendruomenės savivaldos tradicijas, aukštojo mokslo kokybė būtų siejama su mokslinės ir pedagoginės veiklos dinamizmu, mokslininkų ir dėstytojų kartų kaitos poreikiu. Nustatant maksimalią amžiaus ribą, iki kurios mokslo darbuotojai ir dėstytojai gali dirbti mokslo ir studijų institucijoje, turi būti paisoma iš konstitucinio proporcingumo principo, kaip vieno iš konstitucinio teisinės valstybės principo elementų, kylančio reikalavimo tokia priemone neriboti asmens teisių labiau, negu būtina minėtam konstituciškai pagrįstam tikslui pasiekti. Atsižvelgiant į tai, maksimalios amžiaus ribos, iki kurios mokslo darbuotojai ir dėstytojai gali dirbti mokslo ir studijų institucijoje, nustatymas, įstatymų leidėjui reguliuojant mokslo ir studijų institucijos veiklą, savaime nelaikytinas pagal Konstitucijos 29 straipsnį draudžiamu diskriminavimu dėl amžiaus, nes juo siekiama konstituciškai svarbaus tikslo – užtikrinti aukštojo mokslo kokybę laiduojant nuoseklią ir optimalią mokslininkų ir dėstytojų kaitą, kad dirbti aukštojoje mokykloje būtų skatinami jaunesnio amžiaus aukštos kvalifikacijos mokslininkai ir dėstytojai. Be to, siekiama sąžiningos konkurencijos sukurti lygiavertes sąlygas skirtingoms mokslo ir studijų institucijoms, kad išimtis nebūtų suteikiama tik vienai aukštajai mokyklai (Vilniaus universitetui, kurio statusas patvirtintas įstatymu) taikyti kitoki

reguliavimą nei likusiam sektoriui. Todėl nuoseklus, visam sektoriui taikomas reguliavimas dėl amžiaus ribos padeda įgyvendinti tiek kokybinius aukštojo mokslo tikslus, tiek užtikrina teisinį aiškumą ir vienodas taisykles visoms mokslo ir studijų institucijoms. Atsižvelgiant į tai ir siekiant teisinio aiškumo, specifinius reikalavimus, susijus su tam tikrų profesijų darbuotojų darbo santykių aspektais, nustatyti įstatymuose, reglamentuojančiuose konkrečias veiklos sritis, nustatant darbo sutarties pabaigą, siūloma pakeisti Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Mokslo ir studijų institucija gali nustatyti darbo sutartyse su mokslo darbuotojais ar dėstytojais, kad, sulaukus pensinio amžiaus, darbo sutartis su jais pasibaigia. Tokiu atveju neterminuota darbo sutartis paprastai pasibaigia paskutinę studijų (mokslo) metų, kuriais mokslo darbuotojas ar dėstytojas sulaukia pensinio amžiaus, pabaigos dieną. Apie atleidimą iš darbo šiuo pagrindu dėstytojas ar mokslo darbuotojas įspėjamas ne vėliau kaip prieš dešimt darbo dienų ir jam išmokama dviejų jo vidutinių darbo užmokesčių dydžio išeitinė išmoka, o jeigu darbo santykiai tęsiasi trumpiau negu vienus metus, – vieno jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė išmoka. Su pensinio amžiaus sulaukusių mokslo darbuotoju ir dėstytoju gali būti tęsiami darbo santykiai pagal terminuotą darbo sutartį toms pačioms pareigoms eiti trejų metų laikotarpiui. Tokiai terminuotai darbo sutarčiai turi pritarti universiteto senatas (kolegijos akademinė taryba, mokslinių tyrimų instituto mokslo taryba), įvertinęs, kad šio darbuotojo darbas yra reikalingas siekiant užtikrinti mokslo ir studijų institucijoje vykdomų studijų programų ir (ar) mokslinių tyrimų tęstinumą. Tokia sutartis universiteto senato (kolegijos akademinės tarybos, mokslinių tyrimų instituto mokslo tarybos) pritarimu vieną kartą gali būti pratęsta dar trejų metų laikotarpiui. Sudarius pakartotinę terminuotą darbo sutartį, asmenys yra atestuojami šio straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka, atestacijos laikotarpį skaičiuojant nuo paskutinės atestacijos, atliktos dirbant pagal neterminuotą darbo sutartį šioje mokslo ir studijų institucijoje, dienos.“

4. Atsižvelgiant į šio nutarimo 2 punkte pateiktus argumentus ir siekiant teisinio aiškumo, specifinius reikalavimus, susijusius su tam tikrų profesijų darbuotojų atleidimu ar kitais darbo santykių aspektais, nustatyti įstatymuose, reglamentuojančiuose konkrečias veiklos sritis, nustatant neatestuotų dėstytojų ir mokslo darbuotojų atleidimo tvarką, siūloma pakeisti Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Neterminuotos darbo sutarties laikotarpiu dėstytojo ar mokslo darbuotojo pareigas einantis asmuo atestuojamas kas 5 metai arba jam gali būti rengiama neeilinė atestacija mokslo ir studijų institucijos nustatyta tvarka. Tokių asmenų atestacijos reikalavimus nustato mokslo ir studijų institucija. Šie reikalavimai turi būti ne žemesni kaip viešo konkurso dėstytojo ar mokslo darbuotojo pareigoms eiti reikalavimai. Laikotarpis, kuriuo asmeniui mokslo ir studijų institucija buvo suteikusi nėštumo ir gimdymo, tėvystės atostogas ar atostogas vaikui prižiūrėti, taip pat ligos laikotarpis, trunkantis ilgiau kaip 3 mėnesius, į atestacijos laikotarpį neįtraukiamas. Neatestuotas darbuotojas apie

atleidimą iš darbo turi būti įspėtas ne vėliau kaip prieš dešimt darbo dienų. Atleidžiamam darbuotojui išmokama vieno mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio išmoka.“

5. Mokslo ir studijų įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 4 dalimi keičiamo Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 9 dalyje pateikta nuoroda į šio straipsnio 4 dalį, pagal kurią dėstytojo ar mokslo darbuotojo veiklos vertinimo procedūra taikoma tik konkurso būdu priimtiems darbuotojams, priėmus siūlomus pakeitimus liks neaišku, kokia tvarka taikoma pakartotinai priimant asmenis be konkurso į mokslo ir studijų institucijos dėstytojų ir mokslo darbuotojų pareigas.

Konstitucijos 40 straipsnio trečiąja dalimi ir Mokslo ir studijų įstatymo 8 straipsniu aukštosioms mokykloms yra suteikta autonomija, apimanti akademinę, administracinę, ūkio ir finansų tvarkymo veiklą, grindžiamą savivaldos principu ir akademinė laisve, kad aukštosios mokyklos gali pačios nustatyti savo vidaus darbo tvarką, darbuotojų skaičių, jų teises, pareigas ir darbo apmokėjimo sąlygas, pareigybių reikalavimus, konkursų pareigoms eiti organizavimo ir darbuotojų atestavimo tvarką, todėl siūloma sudaryti galimybę mokslo ir studijų institucijoms nustatyti lankstesnį darbo santykių teisinį reglamentavimą lokaliais teisės aktais bei atskirais darbdavio ir darbuotojo susitarimais, atsižvelgiant į studijų, mokslo, meno veiklos ir su jais susijusios veiklos įvairovę ir atsisakyti Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 9 dalyje nustatytų mokslo ir studijų institucijoms ribojimų, kad pakartotinai be konkurso į mokslo ir studijų institucijos dėstytojų ir mokslo darbuotojų pareigas šie asmenys gali būti priimami ne anksčiau kaip praėjus 2 metams po terminuotos darbo sutarties pabaigos. Tokiu atveju mokslo ir studijų institucijoms bus taikomos Darbo kodekso 68 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos. Atsižvelgiant į tai ir siekiant teisinio aiškumo, siūloma pakeisti Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. Rektoriaus (direktoriaus) ar kitas vadovaujamas pareigas mokslo ir studijų institucijoje einančio asmens sprendimu asmenys į mokslo ir studijų institucijos dėstytojų ir mokslo darbuotojų pareigas gali būti priimami be konkurso pagal terminuotą darbo sutartį. Šie asmenys turi atitikti mokslo ir studijų institucijos nustatytus kvalifikacinius reikalavimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje. Be konkurso asmenys, išskyrus asmenis, dalyvaujančius moksliniuose projektuose, priimami į dėstytojų ir mokslo darbuotojų pareigas ne ilgesniam kaip vienerių metų laikotarpiui, sudarant terminuotą darbo sutartį. Šią sutartį galima pratęsti dar vienam ne ilgesniam kaip vienerių metų laikotarpiui. Neatestuoti asmenys be konkurso gali būti priimami tik į žemesnes pareigas.“

6. Mokslo ir studijų įstatymo pakeitimo projekto 2 straipsnio 5 dalimi keičiamo Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 10 dalimi siūlomas pakeitimas yra ne šios dalies reguliavimo dalykas, kadangi ši dalis nustato priėmimo į mokslininko stažuotojo pareigas tvarką. Be to, siūloma nuostata prieštarauja šiuo metu galiojančiai keičiamo Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 4 daliai, kurioje nustatyta bendra taisyklė, kad su asmeniu, laimėjusiu konkursą dėstytojo ar mokslo darbuotojo pareigoms eiti, sudaroma terminuota 5 metų darbo sutartis, o tik po šio laikotarpio ir teigiamo veiklos

įvertinimo darbo sutartis gali tapti neterminuota. Atsižvelgiant į tai, tokiam siūlomam reglamentavimui nepritariama.

7. Mokslo ir studijų įstatymo pakeitimo projekto 2 straipsnio 5 dalimi keičiamo įstatymo 72 straipsnio 11 dalies nuostata, kuria siūlomas pakeitimas, yra ne šios dalies reguliavimo dalykas, kadangi ši dalis nustato priėmimo į jaunesniojo asistento ir jaunesniojo mokslo darbuotojo pareigas tvarką. Be to, siūloma nuostata prieštarauja šiuo metu galiojančiai keičiamo Mokslo ir studijų įstatymo 72 straipsnio 4 daliai, kurioje nustatyta bendra taisyklė, kad su asmeniu, laimėjusiu konkursą dėstytojo ar mokslo darbuotojo pareigoms eiti, sudaroma terminuota 5 metų darbo sutartis, o tik po šio laikotarpio ir teigiamo veiklos įvertinimo darbo sutartis gali tapti neterminuota. Atsižvelgiant į tai, tokiam siūlomam reglamentavimui nepritariama.

8. Atsižvelgiant į teikiamus naujus pasiūlymus dėl teisinio reguliavimo, susijusio su dėstytojų ir mokslo darbuotojų darbo santykių aspektais, siekiant užtikrinti mokslo ir studijų institucijų sklandų pasirengimą juos įgyvendinti, siūlytina nustatyti, kad Mokslo ir studijų įstatymas įsigalioja 2026 m. rugsėjo 1 d. ir taikomas dėstytojams ir mokslo darbuotojams, priimtiems į pareigas nuo 2026 m. rugsėjo 1 d. Siekiant asmenų, priimtų į pareigas iki 2026 m. rugsėjo 1 d., teisėtų lūkesčių apsaugos ir darbo santykių stabilumo, nustatyti Mokslo ir studijų įstatyme, kad dėstytojų, mokslo darbuotojų ir tyrėjų pareigos ir kitos darbo sąlygos gali būti keičiamos tik šių darbuotojų sutikimu.

Ministras Pirmininkas

Švietimo, mokslo ir sporto ministras